

עפ"ג 55119/12/14 - יוסף בזיני, בני עבדי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

07 יולי 2015

עפ"ג 55119-12-14 עפ"ג
55567-12-14

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
כב' השופטת מיכל ברק נבו

המערערים

נגד

המשיבה

1. יוסף בזיני 2. בני עבדי

מדינת ישראל

נוכחים:

המערער 1 ובא כוחו עו"ד שי גבאי

ב"כ המערער 2 עו"ד איריס אהרונוב

ב"כ המשיבה עו"ד אלון טנק'י

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערערים הורשעו על פי הודאותיהם בת"פ 42868-02-10 (בית משפט השלום בראשון לציון) בתקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות.

המערער 1 נידון לשנת מאסר בפועל, ל - 10 חודשי מאסר על תנאי ו - 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום פיצוי למתלון בסכום של 7,500 ₪, ולקנס בסך 1,500 ₪.

המערער 2 נידון ל - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל - 10 חודשי מאסר על תנאי ול - 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, לתשלום פיצוי למתלון בסכום של 7,500 ₪, ולקנס בסך 1,500 ₪.

עמוד 1

הערעורים מכוונים כלפי חומרת עונשי המאסר.

ב"כ המערער 1 טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפניו כי שגה בית משפט קמא כאשר לא קיבל את המלצת שירות המבחן, לאחר שהוגשו ארבעה תסקירים לבית משפט קמא, ובמיוחד לאור התסקיר שהוגש לבית משפט זה, להטיל על המערער 1 עבודות של"צ בהתחשב במצבו הבריאותי, ולחילופין להטיל עליו עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות.

ב"כ המערער 1 טוען כי בית משפט קמא לא התחשב בחלופי 7 שנים מאז ביצוע העבירה נושאת גזר הדין, במצבו הרפואי של המערער 1 ובהליך השיקומי שעבר בפיקוח שירות המבחן, כפי שהדבר מתואר בתסקירים שהוגשו לבית משפט קמא, ובתסקיר שהוגש לצורך הדיון היום.

ב"כ המערער 1 טוען כי עקרון אחדות הענישה מחייב הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על המערער 1 כפי שהוטל על המערער 2, שכן לא היה נימוק לאבחן ביניהם בכל הנוגע לחלקם בביצוע העבירה.

ב"כ המערער 2 טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפניו טיעונים דומים לטיעונו של ב"כ המערער 1, ומוסיפה כי שגה בית משפט קמא כאשר הטיל על המערער 2 עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, לאור חלקו הקטן יותר באופן משמעותי מחלקו של המערער 1 בביצוע העבירה נושאת גזר הדין.

ב"כ המשיבה מתנגד להקלה בעונשיהם של המערערים ומבציע על חומרת התנהגותם האלימה כלפי המתלונן, כמתואר בכתב האישום המתוקן, ועל הנזקים שנגרמו לו כתוצאה ממנה.

לטענת ב"כ המשיבה בית משפט קמא התחשב במידה הראויה, ואף מעבר לכך, בנסיבותיהם האישיות של המערערים, במצבם הרפואי, בחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה ובהליכים הטיפוליים שעברו בפיקוח שירות המבחן.

אנו רואים עין בעין עם בית משפט קמא ועם ב"כ המשיבה את חומרת התנהגותם האלימה של המערערים כלפי המתלונן שתחילתה בכך שהמערער 1 שפך על חלק גופו התחתון נוזל שגרם לו כוויות באיבר המין, נמשך בכך שהמערער 2 הכה בראשו של המתלונן בקרש, ובכך שמערער 1 ניסה לחנוק אותו והסתיים בכך שלאחר שאשתו של המתלונן אחזה בראשו של המערער 1 כדי לעצור את תוקפנותו כלפי בעלה, אחז המערער 1 בראשו של המתלונן והטיח את ראשו ברצפה.

מדובר באירוע אלים ברמה גבוהה, אשר גרם למתלונן את הנזקים המתוארים בכתב האישום ובמיוחד את אלה שנגרמו לאיבר מינו ואשכיו.

צודק ב"כ המשיבה שעל בית משפט לעשות הכל על מנת למנוע אירועים אלימים כאלה, ובית משפט קמא לא התעלם מכך כאשר הביא פסיקה התומכת בעמדה זו.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי לא התעלם בחלופי הזמן הרב מאז ביצוע העבירה ונסיבותיהם האישיות של המערערים כפי שתוארו במספר תסקירים שהיו בפניו.

עם זאת, נראה לנו כי יש מקום להקל במידה מסוימת בעונש המאסר בפועל שהטיל בית משפט קמא על המערער 1, וזאת לאור ההחמרה במצבו הרפואי לאחר מתן גזר הדין בבית משפט קמא כמתואר בתסקיר שירות המבחן שמונח בפנינו, ובסיכום אשפוזו מיום 25.05.15 ועד יום 05.06.15.

מתסקיר המבחן לגבי המערער 1 עולה כי במהלך התקופה לאחר מתן גזר הדין של בית משפט קמא, המערער משתתף בקבוצה טיפולית למניעת אלימות בפיקוח שירות המבחן, עובר שינוי משמעותי תוך התייחסות לעמדותיו בתחום האלימות והתקדם מאוד ביכולתו לקחת אחריות על העבירות שביצע כלפי המתלונן, תוך שהוא מגלה אמפתיה והבנה לפגיעה ולחומרת מעשיו.

המערער 1 הדגיש בפני שירות המבחן את ההתמודדות שהוא מתמודד ללא גורמי תמיכה בקשיו הכלכליים והבריאותיים וחושש מהטלת עונש מאסר שיפגע במצבו הרפואי.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש לגבי המערער 1 עולה כי רמת הסיכון למעורבות בהתנהלות אלימה נוספת מצדו היא רמה נמוכה.

אין באמור בתסקיר שירות המבחן, אשר חוזר וממליץ על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על מערער 1 כדי לגרום להקלה כה משמעותית בעונש המאסר שהוטל עליו על ידי בית המשפט קמא, שהתחשב בכל השיקולים הראויים על מנת לגזור את דינו, גם אם הרף התחתון של מתחם הענישה שקבע הוא נמוך מדי בהתייחס למעורבותו של המערער 1 באירוע האלים נושא גזר הדין.

עם זאת יש באמור בתסקיר שירות המבחן שמונח בפניו ובשינוי במצבו הרפואי של המערער כדי לגרום להקלת מה בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו, גם אם לא עד כדי ריצוי מאסרו בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור של המערער 1 ומטילים עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

שונה המצב בכל הקשור למערער 2, אשר לגביו נקט בית המשפט קמא בענישה מקלה, כאשר הטיל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריח, כפי שראוי היה להטיל עליו לאור מעורבותו באירוע האלים, גם אם זו פחותה ממעורבותו של המערער 1 באשר מערער 2 לא רק שנכח באירוע האלים ולא עשה דבר כדי למנוע אותו אלא גם הכה בראשו של המתלונן בקרש.

אין בנסיבות המקלות שפורטו בתסקיר שירות המבחן שמונח בפניו ובמצבו הרפואי של המערער 2 כדי לגרום להקלה בעונשו, אשר גם כך אינו מבטא נכונה את חומרת התנהגותו ומתחשב יתר על המידה בנסיבות לקולא.

לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את הערעור של המערער 2.

המערער 1 יתייצב למאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 6.10.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער 1 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונשו של המערער 1 יעמדו בתוקפם עד להתייצבותו לריצוי עונשו.

המערער 2 יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת ביום 2.8.15 בשעה 08:00 ואם לא יתייצב יועבר למשמורת שב"ס לריצוי מאסרו מאחורי סורג ובריח.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עבודות השירות יעמדו בתוקפם עד לסיומן.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 42868-02-10 (בית משפט השלום בראשל"צ) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום כ' תמוז תשע"ה, 07/07/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

מיכל ברק נבו, שופטת

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד